

Posudek oponentky bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: Markéta Horejšová, *Josef Myslimír Ludvík- kněz, intelektuál, patriot*, 75 textových stran + rozsáhlá barevná obrazová příloha, vedoucí práce PhDr. Jan Zdichynec Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X archivní	X Moderní vědecká literatura	
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	x			
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce				

Celkové hodnocení (slovně)

Markéta Horejšová se rozhodla zpracovat ve své bakalářské práci biografii Josefa Myslimíra Ludvíka, obrozeneckého kněze, vlastence a intelektuála. To není dnes běžné věnovat se životu a dílu osobnostem z první poloviny 19. století, a proto je to třeba ocenit. Ocenit je také třeba, že se autorka rozhodla prostudovat archivní fondy, jak regionální – biskupství v Hradci Králové, v Náchodě, tak v Praze – Literární archiv Památníku národního písemnictví, a poukázala tak na sepětí Josefa Myslimíra

Ludvíka s představiteli české vlastenecké elity, budiž tu připomenuto alespoň jméno Františka Palackého. Bylo by užitečné místo jeho dopisu ofotografovaného v obrazové příloze, kde je vlastně nečitelný, závažné dopisy do přílohy, alespoň výběrově přepsat.

Pro svou práci využila tradiční biografickou metodu – rekapitulovala život a popsala dílo sledované osobnosti, v tomto případě zejména literární aktivity, protože Ludvík byl čilým přispěvatelem do českých časopisů doby předbřeznové, zdůraznila jeho historiografické dílo, které bylo završeno vydáním až po autorově smrti.

Pasáž o „druhém“ životě Josefa Myslimíra Ludvíka je už poněkud plochá, ale možná, že opravdu není moc co zkoumat, vyšly nějaké nekrology? Či jubilejní črty po létech? Ocenit je třeba zmínku o Jiráskově zpracování jeho postavy v povídce Gardista.

Na některé redakční záležitosti jsem upozornila přímo ve vytištěné verzi práce.

Za slabinu předložené bakalářky považuji práci s odbornou literaturou. Markéta Horejšová vytěžila bezesporu a snad i beze zbytku starší práce, ale práce historiků a literárních historiků posledních desetiletí ponechala stranou a jejich závěry nezužitovala, což je škoda. Co mám konkrétně na mysli? Mnohá díla Miroslava Hrocha, konkrétně alespoň jeho analýzu členstva Matice české a význam této instituce pro dobu, v níž Ludvík žil, o členství Josefa Myslimíra Ludvíka se autorka zmiňuje pouze na základě práce Karla Tieftrunka z roku 1881. Doporučuji jí doplnit si alespoň práci *Na prahu národní existence. Touha a skutečnost*, Praha 1999; dalším desideratem je inspirace dílem Vladimíra Macury, jeho dílo *Znamení zrodu* sice autorka v seznamu literatury má, ale ve vlastním textu jej nezužitovala, což by bylo potřeba v souvislosti se zařazením Josefa Myslimíra Ludvíka do okruhu tzv. jungmannovské generace, kam Ludvík patřil a což veřejně prezentoval už přijetím svého druhého vlasteneckého jména. V souvislosti s hodnocením (autorka to udělala jen na několika rozumně vybraných příkladech) jeho beletristické tvorby si pak klade otázky, na které by bezesporu našla odpovědi či podněty k dalšímu výzkumu a komparaci v díle literární historičky Lenky Kusákové (*Zábavné povídky raného obrození*, které vyšly v rámci České knihovny a od téže autorky: *Krásná próza raného obrození* – vyšlo ve dvou svazcích). Nu a určitě by bylo inspirativní si přečíst práci Jiřího Raka, *Bývali Čechové...* Přeji při tomto studiu příjemné chvíle.

Podněty pro diskusi při obhajobě:

Markéta Horejšová připomněla tradiční zájem kněží o budování knihoven, J. M. Ludvík v tomto nebyl výjimkou, nejsou dochovány soupisy knihoven, jejichž založení inicioval, či alespoň jeho doporučení, co mají obsahovat, komunikace s nakladatelstvími, není znám soupis jeho osobní knihovny, z níž čerpal jak pro svou kněžskou práci, tak pro svou práci literární a odbornou?

Píšete, že měl zájem nabízet v knihovnách „kvalitní“ četbu – specifikoval někde, jak si takovou četbu představuje?

Nevydal nějakou sbírku kázání?

Nejsou v jeho pozůstalosti zprávy o závěrečných zkouškách ve škole? Nezmiňoval se o tzv. učitelských poradách?

Nereflektuje tyto záležitosti ve své korespondenci?

Doporučuji k obhajobě.

Datum 26. srpna 2024

Podpis oponentky